

शकादश्च भवन्ति तयोदश वा” क० । “क्षत्रियपुरो-
हितव्यतिरिक्तस्य द्वादशीतयोदशाविच्छया भवतः”संघ०
“स्वाहाकारः सर्वास्त्रखायाम्” ४४सू० । “उखाया-
माधीयमानासु समित्सु, अतोऽन्यत्वापि स्वाहाकारो
भवति सर्वास्त्रियभिधानात्” क० । “उखायां सर्वासु
समित्सु स्वाहाकारो भवति” संघ० । “अौदृग्भणादि
दण्डान्तमत्तैके” ४५सू० । “एवं सति प्रागौदृग्भणहोमा-
दुखाधिभ्रयणादि”तान्यु हैकउखायामेवैतान्यौदृग्भणानि
जुह्वतीति वचनात्” (६, ६, १, २२) क० । “अत्रावसरे”
संघ० इति ४ कण्डिका ।

“यजमानः कण्ठे रुक्मं प्रतिमुञ्चते परिमण्डल-
मेकविंशतिपिण्डं कृष्णाजिननिष्कृतं लोमसु शुक्ल-
कृष्णेषु शण्डस्त्रत्वे त्रिष्टयोत्सपरिनाभि बहिष्पिण्डं
दशानो रुक्म इति” (१२, १) । “रुक्मं हि प्रकृत्य सर्व-
मेवैतच्छ्रूयते (६, ६, १, २), यजमानप्रहणाच्च स्वय-
मेव यजमानः प्रतिमुञ्चते, द्वादशाहे च सर्वे यजमानाः
प्रतिमुञ्चन्त्युः अत जर्घ्यमिण्ड्यान्वारम्भः एवं हि सर्वैः
कृतं भवति” क० । “परिमण्डलं वर्तुलम्, एकविंशति-
पिण्डम् पिण्डं निर्वाधम् निर्वाध्यन्ते उद्धताः निःका-
श्यन्ते उद्धताः स्वरूपाद्बहिर्निःसृता भवन्ति, कृष्णाजिन
शुक्लकृष्णेषु लोमसु निष्कृतं नितरां सूतम्, पुनः कीट-
यम् त्रिगुण्ये त्रिष्टयि शण्डमये स्त्रत्वे ओतं प्रोतम् तथा उप-
रिनाभि, पुनः बहिष्पिण्डं बहिर्निर्वाधम्” संघ० ।
“द्रण्डुशिक्यासन्दीषु सुञ्जरञ्जवस्त्रिष्टतो ऋद्दिग्धाः” २सू०
उखा याभ्यां ऋद्दिग्धे तौ द्रण्डुः, शिक्यं प्रतिङ्गम्, आस-
न्दी च । अनुरक्ता रञ्जवो ऋद्दिग्धा भवन्ति” क० ।
“ऋद्दिग्धाः कर्दमलिप्राः” संघ० । “परिमण्डलाभ्या-
मिण्ड्याभ्यामुखां परिमण्डहृणाति नक्तोषासेति” (१२, २)
३सू० । “हरति द्यावाच्चाभेति” (१२, २) ४सू० ।
“तामेवोखाम्” क० । “आहवनीयस्य पुरस्तादुद्गात्वा-
सन्दीवदासन्द्यां चदुरआङ्गां शिक्यवत्यां निदधाति देवा
अग्निमिति (१२, २) ५सू० । “उद्गात्वासन्दीवदिति
प्रादेशपादौ गस्यते” (१२, ४, २) क० । सा च चतुरङ्गी
सह पादैः, तस्यां शिक्यवत्यामासन्द्यां च निदधाति
उखाम्” क० । “शिक्यपाशं प्रतिमुञ्चते षडुद्यामं विश्वा
रूपाणीति” (१२, ३) ६सू० । “मीवायाम्” क० ।
“सशिक्यं प्राञ्चं प्रमण्डहृणाति सुपर्णोऽसीति” (१२, ४)
पिण्डवत् ७सू० । “सह शिक्येन प्राञ्चमग्निं प्रमण्डहृणाति,

पिण्डवदित्यूर्ध्वं बाहुः (३, ६) । “धारणं च” ८सू० ।
“पिण्डवदेव उपरिनाभि” क० । अत्र द्वाभ्यामङ्गाभ्यां
शुक्लयजुर्वेदस्याध्यायादि, त्रिभिरङ्गैः कात्यायनश्रौतसूत्रस्या-
ध्ययकण्डिकादि । चतुर्भिरङ्गैः शतपथब्राह्मणस्याध्यायादि
ज्ञेयं तेन तत्तत्प्रतीकमात्रगृहीतमन्त्रसूत्रादि तत्तत्स्थाने
दृश्यम् विस्तरस्तु शत० ब्रा० ६ अ० दृश्या । लौकि-
केष्टरचितप्राचीरादौ इष्टकाघनफलेन इष्टकासंख्या-
ज्ञानोपायो दर्शितोलीला० यथा “चितौ करणकृतं
सार्द्धं चतस्रम् । उच्छ्रयेण गुणितं चितेः किल क्षेत्रसम्भ-
फलं घनं भवेत् । इष्टकाघनहृते घने चितेरिष्टकापरि-
मितश्च लभ्यते ॥ इष्टलोच्छ्रयहृदुच्छ्रितचितेः सुःस्तराश्च
दृषदां चितेरपि ॥ उदाहरणम् । अष्टादशाङ्गुलं दैर्घ्यं
विस्तारो द्वादशाङ्गुलः । उच्छ्रितस्त्र्यङ्गुला यासामिष्ट-
कासाश्चितौ किल ॥ यद्विस्तृतिः पञ्चकारादृष्टं दैर्घ्यं
च यस्यां त्रिकरोच्छ्रितश्च । तस्यां चितौ किं फलमिष्टकानां
सङ्ख्या च का ब्रूहि कति स्तराश्च ॥ इष्टकायाः घनहृस्त-
मानम् ३/३६ चितेः क्षेत्रफलम् ४० । उच्छ्रयेण ३गुणितं
चितेर्घनफलम् १२० । यथोक्तकरणे लब्धा इष्टका सङ्ख्या
३५६० । स्तरसङ्ख्या २४ । एवं पाषाणचयेऽपि”
‘व्यासात् षोडशभागः सर्वेषां सङ्गनां भवति भित्तिः ।
पक्वेष्टकाकृतानां दारुकृतानां च स विकल्पः । दृष्ट०स० ।
“नेष्टकारचिते पितृन् संतर्पयेत्” शङ्खलि० । “ऋणस्यात्
कोटिगुणितं फलं स्याद्द्वारुभिः कृतात् । कोटिकोटिगुणं
पुण्यं फलं स्याद्विष्टकामये” सठ०त० पु० । वास्तु-
यागे ‘आकाशपदे’ इष्टकारोपाचारः । वास्तु याग-
शब्दे दृश्यः ।

इष्टकाचयन न० इष्टकयाऽग्नेश्चयनम् । इष्टकया अग्नेश्च-
यने तत्प्रकारः कात्या०श्रौ०सू० । “एतया विद्यत्याभिमन्त्र्य
केऽन्यचितं चिन्वन्ति द्रोणचिद्व्यचक्रचित्कङ्कचित्प्रउगचिदु-
भयतःप्रउगः ससृष्टा पुरीषः” १६, ५, ६ । “एते ह्यग्नि-
विशेषाः तदाकाराश्चिन्वन्त्येके एके सुपर्णचितम् विलि-
ङ्गत्वादस्या विकृतेरग्नन्नेष्टप्राप्तिर्भा भूदित्युच्यते एवं
हि श्रूयते “तं हैकएतया विद्यत्याभिमन्त्र्यान्त्यां चितिं
चिन्वन्तीति” (६, ७, ६, ८ शत०ब्रा०) क० । “विद्यत्या
एतया ऋचा अन्यचितं षड्विधमन्यमग्निं चिन्वन्ति त-
मेवाह द्रोणचिदित्यादि” संघ० । “ससृष्टा पुरीषे प्रतिदिशं
पुरीषाहरणम्” १० सू० । प्रतिदिशं पुरीषमाहृत्याहृत्य
तेनैव चयनम्” क० । “विष्णु क्रमान् क्रमते विष्णो-